

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

5. Bonorum omnium &c. Constitutio ad Canonicos Sancti Martini Ecclesiæ
Turonensis contrà fimoniacos ne præpendæ vel alia beneficia in posterum
vendantur, emantur. Postea ejusdem Ecclesiæ jura ac ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

Ravennatem Hæresiar-
archam cum
Henrico Rege
excommuni-
cat.

Eorumque
factores.

Eis verò
communi-
cantes non
excommuni-
cat, & in
suam commu-
nionem
nequam
sine penitenti-
æ ultione
recipit.

Quicum-
que ignorantia,
timore,
negotii-ve
necessitate se
convicti, salu-
tatione, ora-
tione osculo-ve
contaminaverit
cum minoris
penitentia
medicina, so-
cietatis partici-
pium admittit.

Eos qui
spontaneè
aut negli-
genter inci-
derunt sub
discipline
coherione
incipi jubet,
ut cæteris
metus incu-
tatur.

Clericos ab
excommuni-
catis Episco-
pis ordina-
tos religiosè
viventibus in
ordinibus
quos acceperunt
manere
permittit.

Ad superio-
resque ordi-
nes ascen-
dere non
concedit, si-
ne urgente
necessitate.

Presbyte-
ros Diaconos
ac Subdia-
conos in cri-
mine lapsos,
canonum
censuræ sub-
mittit.

Guichardi
providentiæ
committit ut-
rum eorum
aliqui, qui
tamen infam-
iæ notis
non fuerunt
aspergi in suis
gradibus re-
cuperari de-
beant, salva
communi
auctoritate
patrumque
decretis.

Quæ in
Lege morte
multantur
occupatis
criminibus
ab omni al-
tari ministerio
sequestretur.

§. 2. Primo siquidem gradu Ravennatem Hæresiar-
archam Romanæ Ecclesiæ invasorem cum
Henrico Rege ejusdem pervertitatis Capite, ab
omnibus Ecclesiæ Catholicæ membris alienum &
excommunicatum esse censemus.

§. 3. Secundo eos qui armis, pecunia, concilio aut obedientia Ecclesiasticis maxime honores ab eis aut eorum sfautoribus accipiendo eorum nequitia adminiculum subministrant.

§. 4. Hos igitur principaliter anathematis vinculis adstringentes, in tertio gradu communicantes eis nos quidem non excommunicamus. Sed quia ipsi se eorum communione commaculant, in nostram eos societatem nequam sine penitentia ultione & absolutione recipimus. Sanctis quippe canonibus cautum est, ut qui excommunicatis communicaverit excommunicetur.

§. 5. Ipsi tamen penitentia atque absolutionis modos ea moderatione discrevimus, ut quicumque seu ignorantia, seu timore, seu necessitate negotii cujusque maximi, & maxime necessarij eorum se convicti; salutatione, oratione, osculove contaminaverit, cum minoris penitentia absolutionisque medicina societatis nostræ participium fortiat.

§. 6. Eos verò qui aut spontaneè aut negligenter inciderint, sub ea volumus disciplina coherione suscipi, ut cæteris metus incutiat, ut cujus discipline moderamina, quod ad tuam curam spectat nos tuæ providentiæ prout oportere videris pro temporis & personarum competentia servanda committimus.

§. 7. Porro de clericis qui ab excommunicatis sunt Episcopis ordinati, necdum quidem sententiam ferimus quia generalis mali contagium generalis Synodi est cauterio comburendum, tuæ tamen fraternitati hoc respondemus ad præsens, ut ab excommunicatis quondam tamen catholicis Episcopis ordinatis, si quidem non simoniacè ordines ipsos acceperint, & si Episcopos ipsos non simoniacos esse constiterit, ad hoc si Religiosior eorum vita, & doctrinæ prærogativa visa fuerit promereri, penitentia indida quam congruam duxeris, in ipsis, quos acceperint ordinibus manere permittas.

§. 8. Ad superiores autem ascendere non concedimus nisi necessitas, & utilitas maxima flagitaverit, & ipsorum sancta conversatio promeruerit, & hoc tamen ipsum rarius cum cautela est præcipua concedendum.

§. 9. De presbyteris, diaconis ac subdiaconis, qui post acceptum ordinem in aliquo crimine lapsi fuerint sive palam sive clam constat quidem canonum censura ab Ecclesiasticis eos officii inhiberi.

§. 10. Tuæ tamen providentiæ discretioni-
que committimus utrum eorum aliqui, qui tamen infamiae notis non fuerint aspersi, necessitate Ecclesiæ urgente, & ipsorum sancta conversatione promerente in suis gradibus recuperari debeant.

§. 11. Hoc autem secundum indulgentiam dico, non secundum Imperium, ut vestra major vestris in partibus contra hæreticos habeatur auctoritas.

§. 12. Salva tamen auctoritate communi, & sanctorum patrum decretalibus institutis.

§. 13. Si quem verò quod absit aut, acceptum aut ante acceptum officium contigerit peremptorio quolibet eorum quæ in Lege morte multantur, sive clam sive palam occupatum crimine inveniri, eos maxime qui adhuc mundo vivunt, ab omni eos altaris ministerio sequestretur.

§. 14. Sicut enim penitentiam agere cuiquam

non conceditur clericorum, ita & post penitendinam, ac reconciliationem nulli unquam Laico liceat honorem Clericatus adipisci, vel Clerico ad altiores ordines promoveri, quia quamvis sint omnis peccatorum contagione mundati, nulla tamen debent gerendorum sacramentorum instrumenta suscipere, qui dudum fuerint vasa vitiorum.

§. 15. Sanè Insulam Augiam sub Jure ditio-
nis B. Petri ac Romanæ Ecclesiæ constat specialiter contineri. Sed quia eorum privilegium, quod à Romana Ecclesiâ obtinent, non satis meminimus causam facile determinare non possumus. Salva tamen ejusdem privilegii auctoritate, tibi singulariter in Clerum & Populum illic habitantem (præter monachos) omnem concedimus Episcopalis regiminis potestatem.

§. 16. Cæterum ut in eodem canobio abbatem catholicum regulariter vice nostra præstitueri studeas tuæ obedientia imperamus.

§. 17. Nec solum in eo, sed ut in S. Galli canobio, & in cæteris si quæ sunt propriis Abbatibus destituta, nostra fretus auctoritate cum consilio quorum interesse cognoveris abbates eligere, atque electos consecrare procura.

§. 18. Idem etiam tibi studendum de Augustinensi & Curiensi Episcopatu injungimus, nec non & de cæteris ad quæ Pataviensis Episcopus advocari vel adesse nequiverit, & ipsi enim quemadmodum & tibi Saxonæ Alemanniæ, ac cæterorum quæ propè sunt regionum vice nostra procuracionem injungimus, ut ordinationes improbandas improberis, roborandas roboreris, & quicquid Ecclesiastici negotii disponendum fuerit communicato religiosorum virorum consilio disponatis, quo ad usque privatiorem annuente domino Legatum sedis Apostolicæ suscipere valeatis.

§. 19. Vos quia Dei zelo fervetis & scientia præcellitis atque doctrina, omni cura atque sollicitudine utilitatibus Ecclesiasticis insudate. Scientes quoniam, & nos in hoc tempore vestris libentissimè utilitatibus annuemus, & operam dabimus. Laboribus autem Romanæ Ecclesiæ communicare, opis nostræ auxilio sublevare nullo modo pigri sitis.

§. 20. Benedictionum suarum vos omnipotens Deus ubertate perfundat, incolumem custodiat & ad vitam perducatur æternam.

Data Romæ, XIV. Kal. Maij.

Constitutio ad Canonicos Sancti Martini Ecclesiæ Turonensis contra simoniacos ne præbendæ vel alia beneficia in posterum vendantur emanant. Postea ejusdem Ecclesiæ jura ac Privilegia quæquæ confirmat.

URBANUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei ad perpetuam rei memoriam.

Bonorum omnium Largitori Deo gratias agimus, qui devotionem nostram ad Beati Martini tumulum visitandum sua miseratione perduxit.

§. 1. Quia verò in ejusdem Beati confessoris Ecclesiæ consuetudo pravitas ejusmodi inollevat, ut honores seu præbendæ omnes precio acquirerentur nos locum sanctum emundare ab hac peste execrabili cupientes, religiosos viros ad præmonitionem nostram decrevimus præmittendos.

Post penitendinam nulli unquam laico liceat honorem Clericatus adipisci, vel Clerico ad altiores ordines promoveri.

In Clerum & Populum (præter Monachos) in Insulam Augiam habitantem omnem concedimus Episcopalis potestatem salva eorum privilegii auctoritate.

In eodem canobio Abbatem regulariter præstitui imperat.

Idem etiam de Augustinensi & Curiensi Episcopatu injungit.

Hortatio Pastoralis.

Benedictio Apostolica.

Data Romæ 14. Kal. Maij.

V. Ex Labbe Tom. 10. Concil. pag. 436. Edita An. Dom. 1097.

Deo gratias agit quod Beati Martini tumulum visitaverit.

In Ecclesia Beati Martini religiosos viros ad præmonitionem suam decernit præmittendos.

Canonicos gaudet in sua manu firmasse nihil honorum ac præbendarum vendituros aut empturos nec ut vendantur aut emantur aliquando consensuros, nullumque in canonicorum numerum admittendos nisi eandem sponsonem iurejurando firmaverit.

Huiusce Constitutionis violatores anathematis mucrone confodit.

Canonicos in spirituales filios Apostolicæ sedis assumit & ab aliena cuiuscunque auctoritate solvit, salvo tamen iure Turonensis Archiepiscopi.

Possessiones confirmat.

Qualemunque seculari potestate contringi vetat, nec teloneum aut naulum exigi permittit.

Decimas in pauperum usus omnino proficere iubet.

Ecclesiæ altaria aliaque bona venalitate distrahi vel modo quolibet alienari vetat.

Eorum libertates, immunitates que confirmat eosque Romano specialiter adherere Pontifici & graviores eorum causas ex eius pendere iudicio decernit.

Pœna contraventium.

§. 2. Quibus estis fideliter domino inspirante, polliciti, & præceptis nostris omnimodis obedire, & simoniacæ pravitate inquinamenta deserere.

§. 3. Quod & præsentibus nobis per Dei gratiam perfecistis, in nostram tanquam beati Petri manu firmantes, nihil vos ulterius honorum, nihil præbendarum vendituros aut empturos, nec ut vendantur, aut emantur aliquando consensuros. Adjicientes etiam nullum deinceps in canonicorum numerum admittendum, nisi eandem sponsonem iurejurando firmaverit.

§. 4. Quæ videlicet universa nos sanctorum Apostolorum auctoritate firmavimus, & violatores omnes anathematis, mucrone confodimus. Et præteritorum igitur gratiæ respondentes, & futurorum spem longè meliorem gerentes, secundam prædecessorum nostrorum Romanæ Ecclesiæ Pontificum privilegia, vos in spirituales filios Apostolicæ sedis assumpsimus, & eadem auctoritate statuimus, nullum Pontificum, nullum Regum, nullum cuiusque dignitatis aut ordinis præter præpositos, in vestra Ecclesia, vel ejus pertinentiis potestatem aut dominium exercere ut Romanæ Ecclesiæ præcepta servantes Romanæ Ecclesiæ libertate perpetua gaudeatis, salvo nimirum jure seu consuetudine quam hactenus erga vos Turonensis noscitur Archiepiscopus habuisse.

§. 5. Quæcumque igitur venerabilis illa beati Martini Ecclesia legitimo jure, vel Pontificum collatione, vel Regum, & Principum liberalitate, vel fidelium oblatione possidet, seu in futurum præstante domino justè poterit, & Canonicè adipisci, firma vobis semper, & illibata permaneat.

§. 6. Nullus in villis, aut mansionibus, sive territoriis, sive Ecclesiis aut pagis ad vestram Ecclesiam pertinentibus, invitis vobis iudicia agere, ingeniosè servosve seculari potestate contringere, nec teloneum aut naulum præsumat exigere.

§. 7. Possessionum verò vestrarum decimæ seu nonæ in pauperum usus omnino proficiant: Episcopus autem, in cuius diœcesi eadem Possessiones sunt, ordinandorum Clericorum tantum curam gerat nihil de cætero gravaminis Clericis inferat, nec Ecclesiarum altaria, vel alia bona per regum præcepta vobis antiquitatis data, & Pontificum Romanorum privilegiis confirmata, vel aliis dare, vel venalitate distrahere, vel modo quolibet alienare præsumat.

§. 8. Quidquid præterea libertatis, quidquid immunitatis vel prædecessores nostri Romani Pontifices, vel Turonenses Archiepiscopi, vel Gallicanarum Ecclesiarum apud Tussiacum in Tullensi parochia generalis Synodus congregata pro beati Apostolici Confessoris Martini reverentia vestræ Ecclesiæ vestrisque prædecessoribus contulerunt, nos præsentis decreti pagina confirmamus, & quia in quibusdam vestræ Ecclesiæ privilegiis proprium vobis habere Episcopum concessum est, nos ejus vice Romano vos sancimus specialiter adherere Pontifici, & graviores vestri causas ex eius pendere iudicio.

§. 9. Si quis sanè in crastinum Archiepiscopus, aut Episcopus, Imperator, aut Rex, Princeps, aut Dux, Comes, Vicecomes, Judex, aut Ecclesiastica quælibet seculari sive persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertioque commonitus si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, rerumque se divino iudicio existerè de perpetrata iniquitate cognoscat, & à sacratissimo corpore ac sanguine Dei,

& Domini Redemptoris nostri Jesu Christi alienus fiat, atque in extremo examine districtæ ultionis subiacet:

§. 10. Cunctis autem eidem Ecclesiæ juxta servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus, & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtorum Judicem præmia æternæ pacis inveniant Amen, Amen, Amen.

§. 11. Datum Pictavis pex manum Joannis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconi Cardinalis quarto Kalendas Aprilis, indictione quarta, anno dominicæ incarnationis MCVII. Pontificatus autem domini Urbani secundi Papæ nono.

Diploma ad Rogerium Siciliæ Comitem, & ejus Siciliæ Reges in suo Regno intendunt repræsentare speciatim Pontificem Romanum.

URBANUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, carissimo filio Rogerio Comiti Calabriae & Siciliae Salutem & Apostolicam benedictionem.

Quia prædientiam tuam supernæ Majestatis dignatio multis triumphis, & honoribus exaltavit, & probitas tua in Sarracenorum finibus Ecclesiam Dei plurimum dilatavit, & sanctæ sedi Apostolicæ devotam se multumodis semper exhibuit, nos in specialem atque carissimum filium ejusdem universalis Ecclesiæ te assumpsimus.

§. 1. Idcirco de tuæ probitatis sinceritate plurimum confidentes, sicut verbis promissimus, ita literarum auctoritate firmamus; quod omni vitæ tuæ tempore, vel filii tui Simonis, vel alterius qui legitimus hæres extiterit, nullum in Terra potestatis vestræ, præter voluntatem aut consilium vestrum Legatum Romanæ Ecclesiæ statuemus. Quinimo quæ per Legatum acturi sumus, vel vestram industriam Legati vice cohiberi volumus. Quando ad vos ex Latere nostro mitteremus ad salutem sanctarum Ecclesiarum quæ sub vestra potestate consistunt ad honorem beati Petri sanctæque ejus Apostolicæ sedis, cui devotè hactenus obedisti, quamque in necessitatibus suis strenuè fideliter adjuvisti.

§. 2. Si verò celebratur Concilium, & tibi mandavero, quatenus Episcopos & Abbates tuæ terræ mihi mittas; quos & quos volueris mittes alios verò ad servitium Ecclesiarum tuarum retineas.

§. 3. Omnipotens Deus actus tuos in benedictione suo dirigat, & te à peccatis absolutum in vitam æternam perducat.

§. 4. Datum Salerni per manus Joannis sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconi tertio nonas Julii indictionis septimæ, anno Pontificatus nostri undecimo.

Diploma quo conlatum Archiepiscopo Salernitano privilegium continetur videlicet, ut Primatum super Cosanam & Aheruntinam Archiepiscopales sedes, earumque suffraganeos gerat.

URBANUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, Dilecto Fratri Alfonso Salernitano Archiepiscopo, ejusque successoribus canonicè promovendis in perpetuum.

Singulare semper sedis Apostolicæ privilegium claruit subiectas sibi per orbem terrarum ec-

Pax & benedictio fautoribus.

Data quarto Kalendas Aprilis Pontificatus anno IX.

VI.

Ex Labbe Tom. 10 p. 437. & Lebnitio Tom. 1. Cod. Diplom. prodrom. p. 1. Editum An. D. 1099.

Rogerium in specialem atque universalis Ecclesiæ filium charissimum assumit.

Nullum vitæ suæ tempore vel filii Simonis vel alterius legitimi hæredis, in Terra potestatis, præter voluntatem aut consilium Romanæ Ecclesiæ Legatum mittendum statuit.

Si celebratur Concilium quos voluerit terræ suæ Episcopos & Abbates mittant.

Pax & benedictio Apostolica.

Datum Salerni 3. nonas Julii anno Pontificatus IX.

VII.

Ex Synodo Salerni Martini Columna pag. 375. Editum An. Dom. 1099.

Exordium.

